

„Jobb nektek, ha én elmegyek, mert ha nem megyek el, a Pártfogó nem jön el hozzátok.”

A mai evangélium üzenete számomra, hogy egyedül maradni nem feltétlen rossz, sőt kifejezetten gyümölcsöző is lehet. Jézus egyedül hagyja a tanítványait. Többé nem rágja a szájukba a mondatokat, nem magyarázza el a világ dolgait, nem mondja meg mit tegyenek. Egyedül hagyja őket, önállósulni, ha úgy tetszik élni.

Most egyedül vagyok. Megengedtem magamnak ezt a „luxust”: elvonultam.

Jézus is elvonult a pusztába. Talán azért, hogy meghallja saját gondolatait, meghallja az Isten szavát.

Ha én is szeretnék magamban rendet rakni, tudni, hogy mit akarok a hátralévő életemben, akkor tudnom kell hallgatni!

Nemrég olvastam, hogy nagy cégek vezetői pénzt adnak ki ún. csend-terápiákon való részvételért így növelve a koncentráció képességüket, hogy éles helyzetben is jó döntéseket tudjanak hozni.

A jól ütemezett csendnek hatalmas jelentősége van az életünkben, ahogy a zenei művekben is a szünetnek.

Szenteljünk időt az Istenre figyelő, alkotó csendre!

Tovább megyek, szenteljünk csendet embertársainknak! Gyakran észreveszem, hogy az emberek beszélgetés címen, csupán saját hangjukat hallatják, hiányzik a másik meghallgatása, vagy egyszerűen csak a természetes csend a párbeszédéből.

De csitt! Csend legyen! Az elmémben, a lelkemben legyen végre CSEND!

„Csak akkor beszélj, ha a csendnél értelmesebbet tudsz mondani!” Hangzik bennem Gandhi bölcsessége.

Király Kata, Érd